

РЕШЕНИЕ

№ 2593

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10931** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 35037 от 06.11.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № УРИ 433200 – 103317 от 15.10.2020 г., подадена от А. И. В., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 20 – 4332 - 006460 от 13.10.2020 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от полицейски инспектор в ОПП при СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ “прекратяване на регистрацията на МПС“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят моли съда да отмени обжалваната заповед като неправилна, незаконосъобразна, немотивирана, издадена в противоречие с материално правните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се, че кум датата на извършената проверка на водача, наложеното му предходно административно наказание е изтекло. Допълнително се излагат подробни съображения по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призована, се явява лично, поддържа жалбата и моли да се уважи.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален административен акт на длъжностно лице – полицейски инспектор към ОПП - СДВР спрямо жалбоподателя ПАМ – прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца, тъй като е била предоставила притежаването от нея МПС на – лек автомобил „А. А4”, с рег. [рег.номер на МПС] на Т. В. К. за управление на 12.10.2020 г. около 21,30 часа в [населено място] по бул. А. С. с посока на движение от ул. О. към ул. Ш. планина и при извършена проверка на водача, същият не представя СУМПС. След извършена справка е установено, че Т. К. е лишен от право да управлява МПС по административен ред, за което му е съставен АУАН серия ГА № 295995 от 12.10.2020 г.

В изданието АУАН е записано, че водачът е нарушил разпоредбите на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП.

За установеното административно нарушение по чл. 150а, ал.1 от ЗДвП, на водача е съставен, посоченият по - горе АУАН, като са иззети 2 бр. регистрационни табели „С 2380 ХТ“ и СРМПС[ЕИК].

При тази фактическа обстановка ответникът по делото е приел, че водачът управлява ППС без да е правоспособен водач, непритежава СУМПС, за което на нарушение и на основание чл. 22 от ЗАНН е издадена процесната заповед, с която е прекратена регистрацията на лекия автомобил за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи и допълнително изисканите от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал.1 от АПК срок пред Административен съд – София град от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Оспорената заповед за налага на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетите по делото, като доказателства, Заповед № 8121з – 1524 от 09.12.2016 г. на министъра на МВР, с която СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която са определени полицейските органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ – СДВР да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т.1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т .6 от ЗДвП и заповед № 513з – 8641 от 28.11.2019 г. на директора на СДВР.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т.2а от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е издадена при неспазване на материалния закон и при несъобразяване с целта на закона, поради следните съображения:

За принудителните административни мерки (ПАМ) има уредба в нормата на чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Според нея за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат

ПАМ. Според чл. 171, ал.1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 2а от ЗДвП (в редакцията към датата на издаване на обжалваната заповед), принудителната административна мярка „прекръпяване регистрацията на пътно превозно средство” се налага на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година; б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно действащата редакция на чл. 171, т.2а, б. „а”, в сила от 03.01.2018 г. прекръпява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година;

В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение в оспорената заповед, административният орган е приел, че е налице управление на МПС, без водачът да притежава съответното свидетелство за управление. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 150а от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда, че, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя се опроверга,

установената по делото фактическа обстановка. Видно от писмените доказателства по делото се установява, че на водача Т. К. е съставен АУАН на 11.09.2020 г. и на същата дата му е отнето СУМПС за извършено нарушение по ЗДвП. Въз основа на този АУАН е издадено НП № 20 – 1204 – 001931, с който е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за 1 месец”. Началото на изпълнение на административното наказание започва от момента на отнемане на свидетелството за управление, т.е. дата на фактическото му отнемане – 11.09.2020 г. Следователно срокът на наложеното административно наказание е започнал да тече именно в този момент и е изтекъл на 11.10.2020 г. по силата на чл. 84 от ЗАНН във връзка с чл. 183, ал.3, предл. 2 от НПК, т.е. на 12.10.2020 г. Т. К. е бил изтърпял наложеното му административно наказание и не е следвало бъде третиран като лице лишено от правоуправление на МПС. При това положение незаконосъобразно е наложен обжалвания ПАМ на основание чл. 171, т.2Аа, б. „а” от ЗДвП, тъй като липсва една от задължителните предпоставки, а именно водачът „е лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред”, поради изтичането на административното наказание.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата на А. И. В. следва да се уважение, а обжалваната Заповед № 20 – 4332 - 006460 от 13.10.2020 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от полицейски инспектор в ОПП при СДВР да се отмени като незаконосъобразна.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд - София - град, Трето отделение, 8 - ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 20 – 4332 - 006460 от 13.10.2020 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от полицейски инспектор в ОПП при СДВР, с която е прекратена регистрацията на МПС, собственост на А. И. В., ЕГН [ЕГН], за срок от шест месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: